

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΕΕ ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Από τον *Ανδρέα Θεοφάνους**

Αναμφίβολα η ενασχόληση μας με το Κυπριακό δεν θα παύσει σύντομα. Ακόμα και στην περίπτωση λύσης, πάλι θα απαιτηθούν προσπάθειες για τη διαχείριση των ζητημάτων που θα προκύψουν καθώς και για την επιτυχία της λύσης. Οι πιο επιφυλακτικοί ενδεχομένως να υπογραμμίζουν ότι θα περάσουμε από την προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος στην προσπάθεια διαχείρισης του προβλήματος. Όμως η Κύπρος δεν μπορεί πλέον να αποφεύγει να δίνει την απαιτούμενη σημασία και στα άλλα σοβαρά προβλήματα και ζητήματα που αντιμετωπίζει.

Επιβάλλεται να γίνουν ριζικές τομές σε ένα τεράστιο φάσμα θεμάτων: τα δημοσιονομικά προβλήματα, την ανάγκη διεύρυνσης της βάσης της οικονομίας, την παιδεία και την έρευνα, την αναβάθμιση

της αποδοτικότητας της δημόσιας διοίκησης, την πολιτική για τους νέους, την υγεία και το κοινωνικό κράτος, την καταπολέμηση της μαστίγας των ναρκωτικών. Ήδη οι προκλήσεις και τα προβλήματα δημι-

«Δεν μπορεί πλέον η ενασχόληση με το Κυπριακό να αποτελεί το συλλογικό άλλοθι – ή το άλλοθι αυτών που αποφασίζουν και για τα άλλα θέματα»

ουργούν ασφυκτικές πιέσεις. Εάν συνεχισθεί η απραξία ή ακόμα και η αντιμετώπιση των θεμάτων με τον γνωστό αργό ρυθμό, το κόστος θα είναι βαρύ.

Δεν μπορεί πλέον η ενασχόληση με το Κυπριακό να αποτελεί το συλλογικό άλλοθι – ή το άλλοθι αυτών που αποφασίζουν και για τα άλλα θέματα. Η ένταξη στην ΕΕ ήδη έχει ψηλώσει τον πήχυ των υποχρεώσεών μας. Ως κοινωνία θα εξακολου-

θήσουμε να διαχειριζόμαστε το Κυπριακό (ακόμα και όταν επιλυθεί). Όμως ταυτόχρονα θα πρέπει να ασχοληθούμε και με τα άλλα θέματα που μας ταλανίζουν. Και ας προσπαθήσουμε να μετατρέψουμε την Κυπριακή Δημοκρατία σε ένα κράτος πρότυπο προς όφελος όλων των Κυπρίων, της ΕΕ και της ευρύτερης περιοχής. ■

** Καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας,
Γενικός Διευθυντής του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης - Intercollege*

Επίσης σε αυτό το Τεύχος:

- ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ Ε.Ε.* 2
- Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ Ε.Ε. ΚΑΙ Η ΕΠΟΜΕΝΗ* 3-4
- Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ 25 ΕΘΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΟΙΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΗΜΑ;* 4-5
- ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΕ* 5
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΝΕΑΡΩΝ ΑΓΡΩΤΩΝ* 6
- ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ* 6

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ Ε.Ε.

«Η ΕΕ οφείλει να υποστηρίξει την απαίτηση της πλειοψηφίας των Κυπρίων για μια πραγματικά ομοσπονδιακή λύση η οποία θα εγγυάται τις βασικές ανθρώπινες ελευθερίες σ' ολόκληρη την επικράτεια του νησιού, ιδίως τις ελευθερίες διακίνησης, εγκατάστασης και περιουσίας».

Από τον *Ahmet Djavit An**

Η Κύπρος κατέστη μέλος της ΕΕ την 1^η Μαΐου 2004. Ωστόσο, το κυπριακό πρόβλημα παραμένει άλυτο. Αυτό το νησί της ανατολικής Μεσογείου είναι ένα από τα 25 κράτη-μέλη της ΕΕ, το ευρωπαϊκό κεκτημένο όμως δεν ιοχύει στο τουρκοκρατούμενο βόρειο τμήμα του νησιού.

Εκτός κι αν επιτευχθεί λύση στο Κυπριακό πρόβλημα, οι Τουρκοκύπριοι δεν θα μπορούν να συμμετέχουν στην κρατική δομή της Κυπριακής Δημοκρατί-

ας, της οποίας το Σύνταγμα αναμένεται ότι θα αναδομηθεί πάνω σε ομοσπονδιακή βάση. Ο δικοινοτικός και διπεριφερειακός χαρακτήρας της νέας δομής έχει συμφωνηθεί από τις δύο μεγαλύτερες κοινότητες του νησιού στη διάρκεια των συνεχιζόμενων δικοινοτικών διαπραγματεύσεων υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες βρίσκονται σε εξέλιξη από το 1974.

Τώρα που η Κύπρος έχει καταστεί μέλος της ΕΕ, μαζί με τη Μεγάλη

Βρετανία και την Ελλάδα, δύο από τις τρεις εγγυήτριες δυνάμεις της, θα είναι σε θέση να προσαρμόσει το Σύνταγμά της σύμφωνα με τις αρχές του κοινοτικού κεκτημένου; Ο διαιρετικός χαρακτήρας του υπάρχοντος Συντάγματος του 1960 αντιβαίνει προς τα ιδεώδη και το πνεύμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα κύρια άρθρα του Κυπριακού Συντάγματος που σχετίζονται με τον διακοινοτικό καταμερισμό εξουσίας μπορούν να

τροποποιηθούν μόνο με τη συγκατάθεση των τριών εγγυητριών δυνάμεων, οι οποίες εγγυήθηκαν την ανεξαρτησία, κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της Κύπρου. Άραγε η Τουρκία, η τρίτη εγγυήτρια δύναμη, που αναμένει την εξασφάλιση ημερομηνίας για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ, θα δώσει τη συγκατάθεσή της για μια τέτοια αλλαγή;

Η 30ετής Τουρκική στρατιωτική κατοχή του βορείου τμήματος της Κύπρου συνεχίζεται και, επιπρόσθετα, η

Τουρκία έχει αλλάξει τον δημογραφικό χαρακτήρα του νησιού μεταφέροντας πάνω από 100,000 εποίκους από την Τουρκική ενδοχώρα στο τουρκοκρατούμενο βόρειο τμήμα, γεγονός το οποίο αντιβαίνει προς τις πρόνοιες της Συνθήκης της Γενεύης του 1949.

Η ΕΕ θα υποστηρίξει ενεργά την επανένωση της Κύπρου, ή θα ακολουθήσει μια πολιτική αναμονής των εξελίξεων; Οι ΗΠΑ δραστηριοποιήθηκαν έντονα τελευταίως για την εφαρμογή ενός είδους συνο-

μοσπονδικής δομής η οποία περιγράφεται στο Σχέδιο Ανάν των Ηνωμένων Εθνών, με τη δημιουργία δύο εθνικών κρατών.

Η ΕΕ οφείλει να υποστηρίξει την απαίτηση της πλειοψηφίας των Κυπρίων για μια πραγματικά ομοσπονδιακή λύση η οποία θα εγγυάται τις βασικές ανθρώπινες ελευθερίες σ' ολόκληρη την επικράτεια του νησιού, ιδίως τις ελευθερίες διακίνησης, εγκατάστασης και περιουσίας. Διαφορετικά, η υφιστάμενη διαίρεση της Κύπρου δεν θα αποβεί

προς το συμφέρον των κοινοτήτων που ζουν στην Κύπρο και η πληγή που ήταν αποτέλεσμα της χρήσης βίας θα συνεχίσει να αιμορραγεί. Η απόσυρση όλων των ξένων στρατευμάτων και των Τούρκων εποίκων από το έδαφος της Κύπρου και η τελική αποστρατικοποίηση του νησιού θ' αποτελέσουν την εγγύηση μιας διαρκούς ειρήνης μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. ■

** Γιατρός / πολιτικός σχολιαστής*

Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΕ ΚΑΙ Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Από τον *Μιχάλη Ατταλίδη**

Η προβολή της προ του δημοψηφίσματος πόλωσης των απόψεων του «όχι» και του «να» στο μέλλον, αυτή τη χρονική στιγμή, εκφράζεται ως μια κατάσταση στην οποία πολλοί απ' αυτούς που είπαν «να» βλέπουν τα πάντα μαύρα και πολλοί απ' αυτούς που είπαν «όχι» δεν βλέπουν κανένα απολύτως πρόβλημα. Αυτή η πόλωση είναι ανακριβής εκ παραλείψεως, μη παραγωγική για το χειρισμό της τρέχουσας κατάστασης, και

εξυμηρετεί μόνο την αναδρομική δικαιολόγηση θέσεων που υιοθετήθηκαν προηγουμένως. Όπως και νά'χει το ζήτημα,

Η Συζήτηση για την Επόμενη Μέρα Δεν Πρέπει να Βασίζεται σε ένα επιχείρημα για την Προηγούμενη Μέρα

μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπάρχει μια ολόκληρη διάσταση η οποία δεν έχει περιληφθεί σ' αυτό τον δημόσιο διάλογο, δηλαδή το ποιος ήταν ο χειρισμός του διεθνούς και ευρωπαϊκού περιβάλλο-

ντος στην περίοδο πριν το δημοψήφισμα και τι πρέπει να γίνει τώρα.

Μια πιο ρεαλιστική προσέγγιση στην ανάλυση της τρέχουσας κατάστασης θα ήταν να αποτιμηθούν τα ακόλουθα:

Η Τουρκία έχει ανακουφισθεί από πολλές πιέσεις, έχοντας απαλλαγεί από τον όρο επίλυσης του κυπριακού προβλήματος πριν την εξασφάλιση ημερομηνίας έναρξης για ενταξιακές διαπρα-

ματεύσεις με την Ε.Ε. – ακόμα και όσον αφορά την Ελλάδα. Αν η Κύπρος αποφάσιζε να εμποδίσει την απόφαση να δοθεί στην Τουρκία ημερομηνία έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων επειδή το κυπριακό πρόβλημα παραμένει άλυτο, θα πρέπει να ερωμισθεί όλο το βάρος αυτής της ενέργειας μόνη της.

Οι Τουρκοκύπριοι, των οποίων η κινητοποίηση κατά της υφιστάμενης κατάσταση και του

Ντενκτασικού καθεστώτος, συνέβαλε σε σημαντικό βαθμό στο να δημιουργηθούν ελπίδες για την αλλαγή μιας αποτελεσματικής κατάστασης, τώρα έχουν απογοητευθεί και πολλοί απ' αυτούς πιστεύουν ότι οι Ελληνοκύπριοι απέρριψαν την επανένωση.

Η κυπριακή κυβέρνηση και οι Ελληνοκύπριοι έχασαν την ηθική ανωτερότητα και το κεφάλαιο καλοπιστίας που συσώρευσαν ανάμεσα στη διεθνή κοινότητα λόγω του ότι ήταν η πλευρά η οποία κατ' επανάληψιν επεδείκνυε πολιτική βούληση για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Θα ήταν εξαιρετικά λυπηρό και πολύ άδικο αν οι Ευρωπαϊκά και διατλαντικά κέντρα αποφάσεων, έχοντας για

χρόνια ανεχθεί την εντελώς αρνητική συμπεριφορά και την παρεμβολή εμποδίων από τον κύριο Ντενκτάς και την Άγκυρα, τώρα χάσουν το μέτρο με τα «μέτρα για την έξοδο των Τουρκοκυπρίων από την απομόνωση» και προβούν σε ενέργειες οι οποίες θα έθεταν σε κίνδυνο τις μελλοντικές πιθανότητες επανένωσης. Με τα σημερινά δεδομένα όμως, αυτό το ενδεχόμενο, δυστυχώς δεν μπορεί να αποκλεισθεί.

Δεν είναι ευχάριστη η θεώρηση αυτών των γεγονότων. Ούτε η προοπτική ότι ενδέχεται να εμπλακούμε σε μια συγκρουσιακή κατάσταση με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, τους Τουρκοκυπρίους και άλλους, αναφορικά με μέτρα που

μελετούνται. Πρέπει να αναπτυχθούν διπλωματικά αποτελεσματικά και πολιτικά πειστικά μέσα για να πεισθεί η διεθνής κοινότητα και οι Τουρκοκύπριοι ως προς το τι είναι εποικοδομητικό και τι καταστροφικό για τις μελλοντικές προοπτικές.

Ταυτόχρονα, πρέπει να καταστούμε ένα ενεργό, πληροφορημένο και εποικοδομητικό μέλος της ΕΕ, συμβάλλοντας στην αντιμετώπιση θεμάτων ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, ενώ ταυτόχρονα θα διαφυλάσσουμε τα δικά μας εθνικά συμφέροντα. Και πρέπει για μια φορά ακόμα ν' αρχίσουμε να εξηγούμε πειστικά στους Ευρωπαίους εταίρους μας όχι μόνο το λόγο για τον οποίο ψηφίσαμε «όχι», αλλά και τους τωρινούς και μελλοντικούς στόχους

μας και το πώς σκοπεύουμε να τους επιτύχουμε. Στο κάτω κάτω, η Κύπρος δεν είναι ούτε στρατιωτική ούτε οικονομική υπερδύναμη και το γόητρο και η αποτελεσματικότητά της διεθνώς κυρίως πηγάζουν από την πειστικότητα και την εποικοδομητικότητα των θέσεων και των πολιτικών της καθώς και το εύλογο των επιχειρημάτων της. Αυτά είναι τα μέσα τα οποία αναπτύξαμε και με τα οποία, σε συνδυασμό με την εξαιρετικά επιτυχημένη εξωτερική πολιτική της Ελλάδας, ξεπεράστηκαν τις αρχικά δυσμενείς για μας συνθήκες σε σχέση με την προσπάθεια στο να καταστούμε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εάν επιτύχουμε στα περισσότερα από τα προαναφερθέντα, θα βρεθούμε στη θέση να ασχοληθούμε δημιουργικά με τα θετικά στοιχεία της νέας κατάστασης:

Ο κύριος Ντενκτάς φαίνεται να έχει περιθωριοποιηθεί και οι Τουρκοκύπριοι ηγέτες δίνουν την εντύπωση ότι δεν ενστερνίζονται, επί του παρόντος τουλάχιστον, τις επιδιώξεις του για ένα ξεχωριστό κράτος, μια κι αυτό θα τους απομάκρυνε περαιτέρω από τον κύριο στόχο τους, την ένταξη στην Ε.Ε.

Δεν γνωρίζω ποιες είναι οι σκέψεις της κυβέρνησής μας, των Ηνωμένων Εθνών, ή της Τουρκίας, όσον αφορά τις πιθανές προσπάθειες πριν το επόμενο ορόσημο, τον Δεκέμβριο. Ούτε μπορώ να προβώ σε προβλέψεις σχετικά με το τι θα κάνει η κυβέρνησή μας, εάν, όπως τώρα φαίνεται πιθανόν, φτάσουμε στον Δεκέμβριο χωρίς λύση. Θα έλεγα όμως ότι εάν η Τουρκία εξασφαλίσει ημερομηνία έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων μέχρι το τέλος του

χρόνου – κι αυτό δεν εξαρτάτο ποτέ μόνο από την Κύπρο ή το κυπριακό πρόβλημα, αλλά κι από τις απόψεις σε άλλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες – μετά απ' αυτή την ημερομηνία θα βρισκόμασταν σε ένα πιο προβλεπτό περιβάλλον.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος τον οποίο θα διατρέχαμε από ένα ενδεχόμενο «να» στο δημοψήφισμα θα ήταν μια πιθανή άρνηση της ΕΕ να ορίσει ημερομηνία διαπραγματεύσεων με την Τουρκία. Σε γενικές γραμμές, μετά τον ορισμό ημερομηνίας για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων, θα βρεθούμε σε μια πιο προβλεπτή κατάσταση. Με τα μέτρα της ΕΕ, το βιοτικό επίπεδο των Τουρκοκυπρίων θα ανέλθει. Ίσως παραστούμε

μάρτυρες της ανάπτυξης μιας πιο διαφανούς και δημοκρατικής πολιτικής διαδικασίας στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, κι ίσως πιο ανοιχτών διακοινοτικών επαφών με περισσότερη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών. Αυτές και άλλες εξελίξεις θα καθιστούσαν τις προοπτικές μιας μεταβατικής περιόδου μετά τη λύση λιγότερο αποθαρρυντικές και με λιγότερους φόβους ότι θα διαταραχθεί μια ομαλή συνέχεια.

Στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων, θα ανέμενε κανείς ότι η Τουρκία και οι Ευρωπαίοι θα έχουν κατά νουν τη συνεχιζόμενη παρουσία στρατευμάτων και εποίκων στην Κύπρο και τα άλυτα εδαφικά, προσφυγι-

κά, περιουσιακά και συνταγματικά θέματα, καθώς και τη συνεχιζόμενη ανάγκη για την εξάλειψη της στρατιωτικής επιρροής στην τουρκική πολιτική. Αυτά τα θέματα δεν έχουν εξαφανιστεί μόνο και μόνο επειδή το αποτέλεσμα του κυπριακού δημοψήφισματος ήταν αρνητικό.■

** Κοσμήτορας της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών, Κοινωνικών Επιστημών και Νομικής, Intercollege*

Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ 25 ΕΘΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΠΟΙΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΗΜΑ;

Από τον *Γιάννη Τηρκίδη**

Η 1^η Μαΐου αποτελεί μια ιστορική ημερομηνία για την Ευρώπη, καθώς σηματοδοτεί τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε 25 κράτη-μέλη με την προσθήκη 10 νέων μελών: της Κύπρου, Μάλτας, Πολωνίας, Ουγγαρίας, Λιθουανίας, Εσθονίας, Σλοβενίας, Σλοβακίας, και της Δημοκρατίας της Τσεχίας. Η Ρουμανία και η Βουλγα-

ρία αναμένεται να ενταχθούν αργότερα αυτή τη δεκαετία, ενώ η Τουρκία, προβλέποντας κι αυτή στην ένταξη, θα έχει να διανύσει ένα μακρύτερο και πιο επίπονο δρόμο χωρίς βεβαιότητα για την τελική έκβαση, σε μια διαδικασία που ίσως προκαλέσει έντονες διχογνωμίες εντός της Ευρώπης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση στο παρόν στάδιο βρίσκεται αντιμέτωπη με τρομερές προκλήσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων την οικονομική αποτελμάτωση και τις πολιτικές εντάσεις.

Η πρόσφατη διεύρυνση όμως δεν αποτελεί μικρό επίτευγμα. Οι χώρες οι οποίες αποτελούν τώρα την ΕΕ συνιστούν τα εδάφη και τους λαούς

που ιστορικά και πολιτικά αποτελούν την έννοια της Ευρώπης. Με την ένταξη της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, η ΕΕ θα φτάσει σ' αυτό

που οι ειδικοί στη γεωστρατηγική αποκαλούν «το φυσικό της μέγεθος». Αυτό είναι ζωτικής σημασίας. Οποιαδήποτε διεύρυνση πέραν αυτού του

φυσικού μεγέθους θα αποτελέσει υπερεπέκταση και θα δημιουργήσει, τελικά, αχρείαστες εσωτερικές εντάσεις, θέτοντας τη συνοχή και την περαιτέρω

πρόοδο της Ένωσης σε σοβαρό κίνδυνο.

Αυτή είναι η κατάλληλη στιγμή να αναθεωρήσουμε το «Πρόγραμμα Ευρώπη». Απ' αυτή την άποψη, ποτέ δεν πρέπει να αποκλίνουμε από την πραγματική σημασία της Ευρώπης. Έχει να κάνει με την ειρήνη, τους ανθρώπους και την ενότητα. Από την εποχή του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, η ανοικοδόμηση της Ευρώπης στη σημερινή της μορφή ήταν μια σταδιακή βήμα προς βήμα διαδικασία. Το ένα κύμα επέκτασης ακολουθείτο από μια χρονική περίοδο απαραίτητη για την πολιτική και οικονομική σταθεροποίηση. Στη συνέχεια ακολουθούσε πολιτική ανάπτυξη και μετά ένα νέο κύμα επέκτασης. Έτσι προέκυψε η

Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση και η εισαγωγή της ενιαίας νομισματικής μονάδας. Τώρα μπροστά μας βρίσκεται η υιοθέτη-

τερικών σχέσεων θα αποδειχθεί ιδιαίτερα δύσκολος αν η εξωτερική πολιτική παραμείνει κατακερματισμένη. Η ανά-

ρετικής σημασίας καθώς η ανθρωπότητα υποτροπιάζει στην ιστορικά πιο συνηθισμένη της κατάσταση αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων. Μέσα από ένα συνονθύλευμα οικονομικών και πολιτιστικών δεσμών, η Ευρώπη έχει την ικανότητα να καλλιεργήσει την ανάπτυξη θεσμών όπου αυτοί ελλείπουν και με τη βοήθειά τους να προασπίσει την παγκόσμια ειρήνη. Σε μια εποχή που το Ευρωπαϊκό ιδεώδες μοιάζει ώριμο για εξαγωγή, δεν πρέπει να παρεκκλίνουμε απ' αυτό εσωτερικά, καθώς η Ευρώπη προετοιμάζεται για περαιτέρω πολιτική ανάπτυξη.■

** Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης Κέντρο Ερευνών και Ανάπτυξης-Intercollege*

«Οποιαδήποτε διεύρυνση πέραν αυτού του «φυσικού μεγέθους» θα αποτελέσει υπερεπέκταση και θα δημιουργήσει, τελικά, αχρειαστές εσωτερικές εντάσεις, θέτοντας τη συνοχή και την περαιτέρω πρόοδο της Ένωσης σε σοβαρό κίνδυνο».

ση μιας πιο στενής πολιτικής ενότητας μέσω του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Η υιοθέτηση όμως μιας ολοένα και πιο στενής πολιτικής ενότητας θα αποδειχθεί πιο επίπονη απ' ό,τι αναμενόταν. Η αποτελμάτωση στο οικονομικό μέτωπο κάνει τα πράγματα δυσκολότερα και ο χειρισμός των εξω-

πτυξη και η εμβάθυνση της ΕΕ λαμβάνει χώραν σταδιακά, μέσα από διαπραγματεύσεις και ομοφωνία, και η ειρήνη, όχι η ελευθερία ή ο φιλελευθερισμός είναι η κυρίαρχουσα ιδέα. Η Ευρώπη έχει να προσφέρει μια μοναδική σύνθεση οραματισμού και μεθόδου στον χώρο των διεθνών σχέσεων, τη οποία μπορεί να αποδειχθεί εξαι-

ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΕ (20-21 ΜΑΪΟΥ 2004)

Από αριστερά ο Πρέσβης της Ρωσίας στην Κύπρο κ. Andrey A. Nesterenko, ο Γενικός Διευθυντής του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης-Intercollege, καθ. Ανδρέας Θεοφάνους, ο Ύπατος Αρμοστής της Βρετανίας στην Κύπρο κ. Lynn Parker και η δρ. Fiona Hill, από το Brookings Institution των ΗΠΑ.

Το Κέντρο Ερευνών και Ανάπτυξης-Intercollege, πραγματοποίησε διεθνές συμπόσιο με θέμα «**Η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ και η επόμενη Μέρα**». Στο συμπόσιο συμμετείχαν ο Βρετανός Ύπατος Αρμοστής κ. Lynn Parker, ο Πρέσβης της Ρωσίας στην Κύπρο κ. Andrey A. Nesterenko, η δρ. Fiona Hill, Ανώτερη Ερευνήτρια στο Πρόγραμμα Μελέτης Εξωτερικής Πολιτικής του Brookings Institution, ΗΠΑ, ο κ. Ozdemir Ozgür, Πρόεδρος του

Ιδρύματος Ihsan Ali, Ο Πρόεδρος του Intercollege, Καθ. Βαγγέλης Κουφουδάκης, ο κ. Κώστας Ιφαντής, Αν. Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο κ. Farid Mirbagheri, Αν. Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων στο Intercollege, και ο Γενικός Διευθυντής του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης-Intercollege, καθ. Ανδρέας Θεοφάνους.■

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΝΕΑΡΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Συντονίζεται από το Κέντρο Ερευνών και Ανάπτυξης - Intercollege

Άρχισε στο πλαίσιο Σύμβασης Υλοποίησης Έργου, που υπογράφηκε στις 14 Νοεμβρίου 2003 μεταξύ του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης - Intercollege και του Κέντρου Παραγωγικότητας Κύπρου, Διαχειριστή στην Κύπρο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Leonardo Da Vinci, εργασία για την διεκπεραίωση του ερευνητικού προγράμματος "Educational Tool for Young Farmers in Candidate Countries" (Y O U T H - F A R M) (Εκπαιδευτικό Πακέτο για Νεαρούς Αγρότες στις Υποψήφιες Χώρες). Εκ μέρους του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης - Intercollege τη Σύμβαση υπέγραψε ο Γενικός Διευθυντής, Καθηγητής Ανδρέας Θεοφάνους, και εκ μέρους του Κέντρου Παραγωγικότητας η κα Μαρία Περίδου. Η διάρκεια του ερευνητικού προγράμματος είναι 2 χρόνια και το δίκτυο που θα το υλοποιήσει αποτε-

λείται από 10 εταιρίες από 7 χώρες, με συντονιστή τη Μονάδα Περιβαλλοντικών Μελετών του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης - Intercollege.

Το πρόγραμμα έχει ως στόχο την προώθηση της ανταγωνιστικότητας στον αγροτικό τομέα και του επιχειρηματικού πνεύματος των νεαρών αγροτών στις εντασσόμενες στην ΕΕ χώρες. Με τον τρόπο αυτό, προσδοκάται η τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας και η ενίσχυση της απασχόλησης στις αγροτικές περιοχές των χωρών αυτών. Για την επίτευξη των πιο πάνω στόχων, θα δημιουργηθεί ένα εκπαιδευτικό πακέτο που θα παρέχει γνώσεις και πληροφορίες στους νεαρούς αγρότες σε θέματα, τα οποία, παρά το σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν για την επιβίωση και τον εκσυγχρονισμό της γεωργίας, δεν έχουν μελετηθεί στο παρελθόν με μια τέτοια ολιστική θεώρηση. Τα θέματα αυτά είναι: α) Ευ-

ρωπαϊκή Ένωση και η Κοινή Αγροτική Πολιτική, β) Περιβάλλον και Γεωργία, γ) Επαγγελματική Ασφάλεια και Υγεία στη Γεωργία, δ) Ποιότητα και Ασφάλεια στην Παραγωγή Τροφίμων και ε) Συμπληρωματικές Οικονομικές Δραστηριότητες στον Αγροτικό Χώρο.

Το εκπαιδευτικό πακέτο θα περιλαμβάνει έντυπο υλικό, για κάθε μια από τις 5 ενότητες που προαναφέρθηκαν, με τη μορφή εγχειριδίου, φυλλαδίων και αφισών καθώς και ένα CD-ROM, και θα μεταφραστεί σε 6 γλώσσες (Ελληνικά, Αγγλικά, Ιταλικά, Τσεχικά, Πολωνικά και Σλοβενικά). Η γλώσσα γραφής θα είναι απλή και κατανοητή, ενώ θα χρησιμοποιηθούν εποπτικά μέσα για την εύκολη εμπέδωση των πληροφοριών από τους χρήστες του πακέτου.

Μαζί με το Κέντρο Ερευνών και Ανάπτυξης του - Intercollege οι λοιποί εταίροι που απαρτίζουν το

ερευνητικό δίκτυο είναι:

1. Παναγροτικός Σύνδεσμος Επαρχίας Αμμοχώστου, Κύπρος
 2. Czech University of Agriculture in Prague, Department of Education, Τσεχία
 3. Italian Agricultural Confederation, Ιταλία
 4. B i o p o l i t i c s International Organisation, Ελλάδα
 5. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Περιβάλλοντος, Ελλάδα
 6. Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Καλαμάτας, Σχολή Τεχνολογίας Γεωπονίας, Ελλάδα
 7. Institute for Buildings Mechanization and Electrification of Agriculture - Poznan Branch, Πολωνία
 8. Institute for Sustainable Development, Σλοβενία
 9. UMIST - Advanced Research Partnership, Μεγάλη Βρετανία
- Ο συνολικός προϋπολογισμός για την υλοποίηση του προγράμματος ανέρχεται στα 470.000 Ευρώ με χρηματοδότηση 70% από την Ευρωπαϊκή Ένωση.■

ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΤΟΥΣ ΣΟΜΕΙΣ ΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Υπογράφηκαν στις 15 Ιουνίου 2004 Συμβάσεις Υλοποίησης Έργων μεταξύ του Κέντρου Ερευνών και Ανάπτυξης - Intercollege και του Ιδρύματος Προώθησης Έρευνας Κύπρου, για τη διεκπεραίωση δύο νέων ερευνητικών προγραμμάτων.

Επιστημονικός Υπεύθυνος του πρώτου προγράμματος με τίτλο «Η Ένταξη στην Ευρωζώνη και η Επανάσταση της Κυπριακής Οικονομίας» είναι ο Καθηγητής Ανδρέας Θεοφάνους. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα έχει δύο βασικούς στόχους: (α) την προώθηση της ενσωμάτωσης της Κυπριακής οικονομίας στα ευρύτερα Ευρωπαϊκά οικονομικά δρώμενα και (β) την προώθηση της μείωσης της ανισότητας εισοδημάτων καθώς και άλλων μορφών στρεβλώσεων στην Κύπρο στα

πλαίσια μιας λύσης του Κυπριακού προβλήματος.

Στο δεύτερο πρόγραμμα με τίτλο «Προαγωγή Αρχών Βιομηχανικής Οικολογίας μέσω Έρευνας, Ανάπτυξης και Πιλοτικής Εφαρμογής Προτύπων Βιομηχανικής Συμβίωσης στην Κύπρο» Επιστημονικός Υπεύθυνος είναι ο Δρ. Κώστας Παπασταύρος. Το πρόγραμμα αυτό αποσκοπεί στην εισαγωγή και προώθηση των αρχών της βιομηχανικής οικολογίας στην Κυπριακή περιβαλλοντική πολιτική και βιομηχανία.

Το καθένα από τα δύο νέα προγράμματα, των οποίων η υλοποίηση αρχίζει μέσα στον Ιούνιο 2004, έχει διάρκεια 18 μήνες.■